RAPID ÎNTR-O NOUĂ... VARIANTĂ

CE A DETERMINAT-O ȘI, MAI ALES, DE CE ATÎT DE TÎRZIU

Lume multă duminică în tribunele Giuleștiului (era și păcat să nu vii la fotbal pe un timp atît de frumos), iar pe tușă, pe lîngă antrenorii echipelor, conducători, ziariști și cîțiva spectatori privilegiați. Toți urmăreau cu interes un joc viu, antrenant, între două echipe care se anunțau avansate ca pregătire. Rapid și Universitatea Cluj. *Privirile se îndreptau foarte curioase spre „noul val" clujean, dar se opreau cu mai multă insistență asupra Rapidului, prezent de cîtva timp pe teren într-o haină nouă de joc. De fapt, noutatea (apariția lui „libero", cu toate consecințele lui în organizarea și dinamica jocului) nu-i chiar o noutate. S-au mai făcut la noi asemenea încercări, pentru a fi în pas cu evoluția fotbalistică pe plan internațional. Amintim doar pe aceea de la Dinamo București, la care Nunweiller III a acționat pe un asemenea post, dar a fost abandonată, în urma unor critici (la noi e foarte dezvoltat acest talent...). Totuși, la Rapid schimbarea aceasta a păstrat o notă de noutate dat fiind faptul că echipa giulești eană era recunoscută ca adeptă a lui 4—2—4.*

CE A DETERMINAT SCHIMBAREA

Deci, prima întrebare care se pune, înainte de orice, este: de ce a fost necesară această metamorfoză?

Mărturisim că și noi, ca și spectatorii și în primul rînd suporterii campionilor, am fost foarte curioși să cunoaștem motivele. Și le-am aflat, stînd de vorbă cu antrenorii Rapidului, acolo pe tușă, în timpul meciului cu studenții clujeni,

— Trebuia să facem o schimbare în jocul echipei — *ne-a spus antrenorul emerit Em. Vogl, consilier tehnic.* Din motive interne și externe, ca să zic așa. În primul rînd, JOCUL ÎN CADRUL SISTEMULUI 4—2—4 DEVENISE ȘABLON, JUCĂTORII AJUNSESERĂ SĂ ACȚIONEZE MAI MULT ÎN VIRTUTEA RUTINEI, nu-i mai stimula, adversarului îi era ușor să ne contracareze. De altfel, chiar jucătorii ni s-au plîns de acest lucru și AU FOST DE PĂRERE CĂ TREBUIE FĂCUT CEVA. În al doilea rînd, contactele noastre directe — mai frecvente în ultimul timp — cu echipe străine de valoare, meciurile vizionate peste hotare ne-au convins de o realitate: AȘA SE JOACĂ SAU EXISTĂ TENDINȚA SĂ SE JOACE PRETUTINDENI. Mai mult. Antrenorul vest-german Peter Kirkrath, prezent la recentul curs de perfecționare de la Snagov, mi-a confirmat că totuși, spre deosebire de informațiile pe care le posedam, la C.M. 1966 marea majoritate a echipelor au manifestat limpede preocupări defensive accentuate, jocul păstrînd însă o elasticitate mare. Iar cînd a aflat că echipele noastre continuă să aplice 4—2—4, Kirkrath mi-a atras atenția că pînă în 1970 vom fi siliți totuși să ne schimbăm jocul.

Față de toate acestea, ne-am gîndit că este cazul unei transformări.

— *Și, în fond, de ce să așteptați anul 1970 și să n-o faceți mai devreme, deși, fie vorba între noi, și acum este totuși tîrziu față de alții. Probabil însă că ați avut motive...*

DECE, ÎNSĂ, AȘA DE TÎRZIU?...

— Așa este. De fapt, NOI NE PROPUSESEM SĂ OPERĂM ÎNCĂ DE ANUL TRECUT ACEASTĂ SCHIMBARE și am și discutat între noi, antrenorii, stabilind etapele de trecere la noua formulă de joc. Dar, echipa noastră s-a găsit în situația de a lupta pentru titlu, pe care l-a și cîștigat. Pe de altă parte, în calitate de campioană, echipa Rapidului urma să participe în „Cupa campionilor europeni". ÎN ASEMENEA CONDIȚIUNI NU PUTEAM FACE „OPERAȚIA" FĂRĂ RISCUL DE A COMPROMITE CELE DOUĂ ACȚIUNI ale echipei. Momentul a venit odată cu încheierea turului actualului campionat și acum iată-ne în curs de transformare, după o perioadă de pregătire relativ scurtă, dacă avem în vedere faptul că noi am terminat la 17 decembrie sezonul de toamnă.

ÎNTĂRIREA DEFENSIVEI, DAR ȘI A OFENSIVEI

Trecînd la fondul schimbării, am schimbat și noi partenerul de discuție și subiectul — aspect care stîrnește poate nedumeriri. Metamorfoza Rapidului — care se produce într-un moment în care este reclamată o mai mare eficiență a înaintării — arată totuși ca o întărire a apărării și o slăbire a atacului, deși în turul campionatului punctul nevralgic al echipei n-a fost defensiva, ci înaintarea.

— În aparență sau, dacă vreți, numeric, într-adevăr așa arată. Dar trebuie să atrag atenția asupra unui fapt esențial: AU SPORIT SARCINILE OFENSIVE ALE APĂRĂTORILOR ȘI ALE JUCĂTORILOR DIN MIJLOCUL TERENULUI. Fundașii laterali au posibilitatea, în raport cu evoluția jocului, să intre deseori în atac și chiar să finalizeze, ca și mijlocașii, a căror participare în apărare nu mai are loc în măsura care o impunea 4—2—4. Iată meciul cu Universitatea. Ați văzut cum, alternativ, Greavu și Ștefan s-au infiltrat în atac, avînd în spate o acoperire în apărare din partea fundașilor centrali. La două din acțiunile lor, încheiate cu centrări, s-au înscris două goluri: primul de către Neagu, al doilea de mijlocașul Bungău, ajuns pe post de inter dreapta. Deci, atacul nu funcționează, cum s-ar părea, în trei oameni, ci în patru, cinci și chiar șase. De altfel, întreaga dinamică a jocului este schimbată. Firește, SÎNTEM ABIA LA ÎNCEPUTUL TRANSFORMĂRII JOCULUI ȘI ESTE NORMAL SĂ APARĂ IMPERFECȚIUNI. Și vor mai apărea pentru că nu bați din palme și totul este gata. Pînă la corecta însușire de către jucători mai avem de străbătut un drum lung, pe care însă vom merge cu orice risc, inevitabil de altfel în asemenea cazuri.

INFLUENȚE ȘI ÎN INSTRUIRE

— Desigur că măsura a necesitat o pregătire prealabilă, o judicioasă cîntărire a posibilităților de adaptare a jucătorilor și — firește — adeziunea acestora...

— Fără îndoială — ne-a răspuns, de data aceasta, antrenorul Victor Stănculescu. Am discutat cu jucătorii, de a căror adeziune am fost siguri în momentul în care chiar ei au solicitat o schimbare, despre ceea ce vroiam să facem, scoțînd în evidență dificultatea trecerii la o altă formă de organizare a jocului, efortul în plus, volumul sporit de muncă ce trebuia depus la antrenament, receptivitatea și aderarea mai mare de adaptare de care trebuiau să dea dovadă. O serie de ședințe teoretice i-au pus la curent cu conținutul schimbării în joc și cu ceea ce trebuia făcut practic. Apoi am trecut la treabă, pe teren. Bineînțeles că AU INTERVENIT MODIFICĂRI ȘI ÎN SARCINILE ȘI CONȚINUTUL ANTRENAMENTULUI, în mijloacele folosite. De pildă, trebuia dezvoltată rezistența generală și viteza în execuție a atacanților și rezistența în regim de viteză a apărătorilor și pe acestea a căzut accentul, întrebuințînd exerciții adecvate. Sau, exersarea paselor lungi — caracteristice într-un asemenea joc — a căpătat pondere și, implicit, și îmbunătățirea forței și preciziei. Și multe altele pe care poate să le determine în instruire o trecere de la o formă de organizare de joc la alta. Și munca noastră va mai dura.

★

Într-adevăr, Rapid va mai „pilota" — ca să folosim un termen tehnic feroviar — încă multă vreme pînă la punerea la punct a noului mecanism de joc. Terasamentul nu-i consolidat, nici nu poate fi atîta timp cît lucrările sînt în curs. Acest lucru trebuie înțeles. Eficiența transformării va putea fi apreciată numai cînd echipa va ști să joace în spiritul ei. Pînă atunci însă, nimic și nimeni nu va putea evita opințelile și insatisfacțiile, de altfel — cum spuneam — inerente în asemenea situații. Păcat, însă, că la noi noutățile pătrund așa de tîrziu și pierdem ani întregi...

Petre GAȚU

„SLALOM" LA TÎRGU MUREȘ

N-aș vrea să mă refer în rîndurile de față nici la perioada pregătitoare a fotbaliștilor militari din *Tg. Mureș*, nici la programul care-i așteaptă pînă la primul meci oficial din acest an, în *Cupa României*. Ci doar la lotul echipei sau, mai bine zis, am să încerc să deslușesc „slalomul" clubului printre porțile promovării și transferărilor pentru ca echipa acestui tradițional centru fotbalistic să pornească și să se mențină pe pîrtia (atît de alunecoasă, uneori!) a primei Divizii.

Am să încep cu referirea la o discuție purtată cu un an în urmă cu președintele C.R.E.F.S. Tg. Mureș, *Ion Bogdan*, care, evocînd cu nostalgie anii '50 cînd echipa orașului se număra printre primele 14 diviziionare, ca și generația ulterioară *(Public, Haidu, Naghi, Micu* etc.) care s-a împrăștiat în cele patru vînturi, se întreba dacă militarii din Tg. Mureș vor putea reînnoda, după un deceniu firul participării în Divizia A. Era în anul trecut cînd *Public* își cînta cîntecul precum lebăda, și mi s-a părut curios ca pe acest fundal să-mi fie amintit, prin analogie, și *Micu*. *„De ce Micu? Este doar un jucător cu mult mai tînăr și abia promovat la Steaua..."* — mă întrebam pe atunci. N-am primit în zilele acelea decît un răspuns laconic dar evaziv: *„Poate că timpul mă va infirma..."*

Și iată că răspunsul l-am primit acum, peste un an, an în care *Micu* a evoluat total neconcludent în echipa bucureșteană și s-a reîntors în orașul natal, la echipa unde s-a lansat dar, unde n-a mai putut să redevină titular. Ce s-a întîmplat în această perioadă, de fapt? Micu, tînăr talentat fără o solidă armătură interioară, devenise, surprinzător de repede, un boem „noaptea vesel, ziua trist". Suspendarea de către clubul mureșan urmărea să readucă lucrurile la normal. Dar iată că tocmai în această perioadă, *Steaua* l-a legitimat. Și aripile „aripei" *Micu* au crescut la loc, ducîndu-l pe banca rezervelor... Tînăra extremă stîngă n-a reușit să se impună în echipa bucureșteană, deși accidentările repetate ale lui *Creiniceanu* creaseră un gol în atacul *Stelei*.

Astfel se face că „fiul rătăcitor" se reîntoarce acasă, dar cu aceleași metehne. Iată și ultima mostră. Intrînd recent în posesia unei sume de bani, s-a oprit (conform unui obicei devenit tradițional...) la restaurant. Și s-a oprit atît de bine (fiind chiar „eroul" unei comportări scandaloase) încît a lipsit ulterior patru zile de la antrenament. Venit, după repetate chemări, la club, se arată pocăit dar următoarea haltă este tot la băutură, pentru a demonstra că... *„in vino veritas!"*.

În urma noii sale escapade, clubul A.S.A l-a scos din lot. O măsură judicioasă, care a fost însă imediat „corijată": i s-a acordat dezlegarea pentru *Ind. sîrmei Cîmpia Turzii* în schimbul lui *Mureșan*. Iată deci cum lanțul slăbiciunilor acționează după principiul „scopul scuză mijloacele". Aparent, toate părțile sînt mulțumite, *Micu* i-a mai păcălit o dată, A.S.A. a legitimat de altundeva o nouă speranță, iar *Cîmpia Turzii* are în echipă o „vedetă" Dar fotbalul?...

„CAZUL STAICU"

Și ca să ne păstrăm în aceeași sferă, să circumscriem aci „cazul Staicu". După cîte am aflat acesta a fost adus la *Tg. Mureș* la inițiativa antrenorului *Bone* și a fost scos din lot la sugestia antrenorului *Voinescu*. Prezența lui *Staicu* a fost meteorică la Tg. Mureș. Legitimat cu puțin înaintea sfîrșitului turului, *Staicu* n-a putut evolua în echipa militară fiind accidentat. Și de curînd, pe motiv că nu ar fi dovedit atașament față de club (Staicu I-a recomandat pe tînărul băimărean Doboș antrenorului Hașoti de la Brașov), el a fost scos din lot, înainte de a fi apucat să joace la A.S.A. Ne întrebăm atunci pe ce criterii a fost adus *Staicu* la Tg. Mureș? Dacă realmente era nevoie de experiența lui (și *Tiberiu Bone* ne-a spus că așa a fost), nu era cazul să se renunțe atît de lesne la un asemenea jucător. Iar dacă lucrurile nu stau așa, ce rost au acte filantropice, urmate de măsuri radicale? Oricare este însă adevărul, nici un club nu are voie să se joace de-a transferările, jucătorul avînd doar rolul de pion timp de 3 luni!

CANIARO, ȘCOALA ȘI VIARREGIO

Cînd citiți aceste rînduri, elevul *Caniaro* din clasa a X-a a liceului *Papiu Ilarian* din *Tg. Mureș*, se află la *Viarregio*, unde apără culorile juniorilor bucureșteni ai *Stelei*. Se pare că nu e nimic senzațional în acest fapt, întrucît impetuosul și eficacele atacant face parte și din lotul național de juniori, anunțîndu-se ca o reală speranță a fotbalului mureșan. De altfel *Caniaro* (16 ani și jumătate) a și fost introdus în lotul A.S.A. Tg. Mureș, fiind alături de mijlocașul *Lucaci*, cel mai tînăr jucător, ambii proveniți din pepiniera locală. Subliniem aceasta întrucît prefigurează drumul pe care va trebui să meargă în viitor clubul, dacă vrea să-și consolideze locul în prima Divizie a țării

Facem însă și o altă subliniere. menită să-i amintească în primul rînd adolescentului *Caniaro*, dar nu numai lui, ci și părinților talentatului jucător ca și clubului său, că situația școlară a acestuia nu trebuie lăsată la voia întîmplării, cum se pare că este în momentul de față. Angajat pe drumul performanței, care necesită, fără doar și poate, multe renunțări și sacrificii. *Caniaro* nu trebuie însă să renunțe la școală. Perseverența și hotărîrea sa sînt acum puse la încercare. Drumul în viață îi este deschis, dar *Caniaro* nu trebuie să aleagă o cale aparent facilă care, mai devreme sau mai tîrziu, nu-l va putea satisface pe deplin. Să dedice acum sportului preferat toată pasiunea și energia tinereții sale, dar s-o galvanizeze, pentru anii ce vor veni, cu studiul, cu însușirea unei profesii.

Paul SLAVESCU

Instantaneu din partida A.S.A. Mureșul — Medicina Tg. Mureș (2—2)
Foto: Mihai SZASZ

TURNEE ANIVERSARE

La 17 iulie, clubul Farul va sărbători 10 ani de la înființare. Cu această ocazie vor avea loc o serie de manifestații la toate disciplinele sportive. Totodată se va edita o revistă a clubului care va fi tipărită în trei limbi, cuprinzînd în paginile ei istoricul clubului, performanțele realizate și palmaresul echipei de fotbal. Cu această ocazie, în vara acestui an, o serie de echipe străine vor fi invitate la Constanța unde vor susține în nocturnă meciuri cu Farul. Printre oaspete se vor afla: Leeds (Anglia), Vlaznija Tirana, Dukla Praga, Fenerbahce, F. C. Köln, Racing Liban, Rapid, Austria sau Admira Viena și o echipă din Kuweit. Se mai duc tratative cu o serie de echipe din Ungaria, R. F. a Germaniei și din Olanda.

Martinovic are șan

Zilele trecute am avut ocazia să mă întrețin cîteva ore cu ce mai discutat (din ultimele șase luni oltean din echipa studenților craioveni, **Martinovici**, cel născut la do pași de Cetatea Banilor, la Urzicu ța, dar care va debuta în echip „alor săi" de abia în primăvara a cestui an.

Fericit că, în sfîrșit, are drept de joc, **Martinovici** ne-a confiat prime le sale impresii — „dinăuntru" — despre echipa craioveană.

— Vă mărturisesc că sînt aproap entuziasmat de cele pe care le-am găsit la această formație. Spiritul de echipă de la Universitatea este cred, unic în țara noastră. Colegia litatea, solidaritatea dintre fotbaliș impresionează și încălzește pe oric nou venit.

Apreciind atmosfera de lucru care domnește în sinul echipei, aș vrea să fac cîteva considerații asupra jocului propriu-zis al Universității Craiova, așa cum se desenează el înaintea fluierului inaugural al returului. Apărarea se arată sobră și sigură, iar forța de joc a înaintării mi se pare pur și simplu de nestăpînit. Fentei de... șopîrlă a lui Niță i se adaugă simțul extraordinar al porții a lui Sfîrlogea, bombele necruțătoare ale lui Oblemenco, totul sub regia unui jucător pe care-l văd în curînd în lotul național: Marian Popescu.

În meciurile de antrenament susținute pînă acum, deși lipsiți de Oblemenco, jocul ne-a mers foarte bine. Atacanții se mișcă derutant, potrivit unor „scheme" de joc noi, interesante, preconizate de antreno-

Cuplul Ia și pregăte

Un popas la Constanța ne-a pus față în față cu jucătorii de la Farul și ne-a dat posibilitatea să urmărim două antrenamente.

În maiouri albe: *Uțu, Georgescu, Koszka, Tîlvescu, Antonescu, Unguroiu, Ologu* și juniorii *Spau* și *Manafu*.

În treninguri: *Tufan, Mureș, Dumbravă, Iancu, Biliboacă, Achim* și juniorii *Iordache, Girip* și *Popa*.

Au lipsit motivat *Manciu*, care urmează un regim special de pregătire combinat cu băi de nămol la Eforie în vederea refacerii cît mai grabnice de pe urma accidentului suferit; Manolache și Zamfir care au suferit ușoare întinderi musculare; Pleșa aflat în plină sesiune de examene; Etem — elev la școala profesională; Sasu și Kallo — plecați în turneu cu selecționata Bucureștiului în America de Sud.

La sfîrșitul celor două reprize a cîte 30 de minute, după un joc aprig disputat, echipa în treninguri a reușit să învingă cu 5—3 prin punctele realizate de Iancu (2), Dumbravă (2) și Tufan, respectiv Koszka, Georgescu și Ologu.

În timp ce jucătorii se îndreptau spre vestiare, l-am reținut pentru cîteva minute pe antrenorul Mărdărescu care ne-a făcut cîteva destăinuiri.

— *Sînteți mulțumit de jocul echipei în perioada actuală?*

— În linii mari, da. Dar nu se poate trage o concluzie definitivă pentru că sîntem lipsiți de aportul cîtorva jucători de bază. Dacă ar fi să precizez pe compartimente, sînt foarte mulțumit de randamentul cuplului Iancu-Tufan care dovedește o formă deosebită și care, sper, să o mențină și în campionat. Ei gîndesc mai mult, se caută reciproc și sînt convins că vor face zile negre tuturor portarilor.

— *Preconizați pentru retur o nouă idee tactică?*

— Ideea tactică nu va suferi modificări. Căutăm însă anumite ameliorări în ceea ce privește complexitatea unor sarcini, ca de exemplu: rolul ofensiv prin alternanță al fundașilor de margine sau rolul de coordonare al jucătorului cel mai avansat. De asemenea, vom căuta să folosim la maximum lărgirea terenului în acțiunile ofensive, canalizîndu-ne jocul către cele două extreme, Sasu și Kallo, jucători care posedă suficiente calități de a-și atrage adversarii, depășindu-i apoi prin demaraje și încheindu-și acțiunile prin centrări precise către cele două vîrfuri, Iancu-Tufan. Contribuția lor la eficacitatea atacului va fi capitală.